

PROJEKT BUDOWLANY

TEMAT: WYMIANA STOLARKI I REMONT ELEWACJI BUDYNKU NR 7
OBIEKT: BUDYNEK DYDAKTYCZNY W KOMPLEKSIE ZABUDOWY AMW
KATEGORIA: KATEGORIA IX – BUDYNKI NAUKI
LOKALIZACJA: UL. INŻ. JANA ŚMIDOWICZA 69, DZIAŁKA NR 1622, OBRĘB 21
INWESTOR: AKADEMIA MARYNARKI WOJENNEJ
UL. INŻ. JANA ŚMIDOWICZA 69, 81-127 GDYNIA
FAZA: P.B.
BRANŻA: ARCHITEKTURA

PROJEKTANT				
Imię i Nazwisko	Branża	Nr uprawnień	Specjalność	Podpis
arch. Agnieszka Kalicka	architektoniczna	PO/KK/395/2011	architektoniczna do proj. b.o.	
SPRAWDZAJĄCY				
Imię i Nazwisko	Branża	Nr uprawnień	Specjalność	Podpis
arch. Karolina Paluszyńska-Czekaj	architektoniczna	PO/KK/408/2011	architektoniczna do proj. b.o.	

Gdańsk, maj 2018

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

1.	DOKUMENTY FORMALNO – PRAWNE:	
1.1	Oświadczenie projektanta	str. 3
1.2	Kopie uprawnień	str. 4-5
1.3	Zaświadczenia o przynależności do izby branżowej	str. 6-7
2.	CZĘŚĆ OPISOWA	
2.1	Opis techniczny do projektu	str. 8-23
2.2	Opis techniczny do informacji BiOZ	str. 24-26
3.	CZĘŚĆ RYSUNKOWA	
A.0	Plan sytuacyjny	skala 1:500
A.1	Gmach główny elewacja wschodnia	skala 1:150
A.1.1	Gmach główny – nawierzchnie i studzienki	skala 1:100/1:20
A.2	Zespół bramny	skala 1:150
A.2.1	Zespół bramny – opaski i nawierzchnie	skala 1:100
A.3	Planetarium – elewacje	skala 1:150
A.3.1	Planetarium – nawierzchnie i schody	skala 1:100
A.4	Podwórze gospodarcze - elewacje	skala 1:150
A.4.1	Podwórze gospodarcze – studzienki i opaski	skala 1:100/1:20
A.5	Skrzydła północne – elewacje	skala 1:150
A.5	Skrzydła północne – nawierzchnie i opaski	skala 1:100/1:50
A.6	Łącznik z bud. nr 9 – elewacja południowa i wschodnia	skala 1:150/1:100
S.1	Zestawienie okien i drzwi tarasowych	skala 1:50
S.1.1	Wytyczne odtwarzanie okien drewnianych	skala 1:10
S.2	Zestawienie drzwi zewnętrznych	skala 1:10
4.	DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA	F.1- F.6

Gdańsk, 15.05.2018 r.

OŚWIADCZENIE

Oświadczamy, że **projekt budowlany wymiany stolarki i remontu elewacji budynku nr 7 w kompleksie Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni, przy ul. inż. Jana Śmidowicza 69, dz. nr 1622, obręb 21**, został sporządzony w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Projektantka:

arch. Agnieszka Kalicka
upr. nr PO/KK/395/2011

Sprawdzająca:

arch. Karolina Paluszyńska- Czekaj
upr. nr PO/KK/408/2011

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

POMORSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

I.dz. 748/POOIA/2011

Gdańsk, dnia 13 czerwca 2011 r.

DECYZJA nr PO/KK/395/2011

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 3, art. 13 ust.1 pkt 1 i art.14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz.U. z 2010r. nr 243, poz. 1623, zm. z 2011r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235) art. 11 i art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42, zmiany: Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 221, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052; z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 190, poz. 1864; z 2004 r. Nr 141, poz. 1492; z 2005 r. nr 150, poz. 1247; z 2008 r. Nr 210, poz. 1321) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 107, zmiany: Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387; z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170 poz. 1660; z 2004 r. Nr 162, poz. 1692; z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682; z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 Nr 216 poz. 1676, z 2010r. Nr 40 poz.230, Nr 182 poz. 1228, Nr 254 poz.1700, z 2011r. Nr 6 poz. 18, Nr 34 poz. 173)

stwierdza się, że

Pani

mgr inż. arch. *Agnieszka Barbara Kalicka*

imię ojca: *Andrzej* data urodzenia: *16.10.1974 r.*

**posiada odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową
i otrzymuje**

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości żądanie strony nie wymaga uzasadnienia.

Od decyzji przysługuje Pani odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał decyzję tj. Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Pomorskiej Okręgowej Izby Architektów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Pomorskiej Okręgowej Izby Architektów:

Przewodnicząca Komisji	Wiceprzewodniczący Komisji	Sekretarz Komisji	Członek Komisji	Członek Komisji	Członek Komisji
					
Elżbieta Zdunkowska- Mróz	Romuald Cieluch	Joanna Wciorka - Konat	Daniela Milan- Konopka	Barbara Wilemborek	Antoni Wolański

Otrzymują:

1. Strona (wnioskodawca): Agnieszka Barbara Kalicka, 80-289 Gdańsk, Mjr. Hubala 35/ 1
2. Gdy decyzja stanie się ostateczna:
 - 1) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego - w celu wpisania do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane,
 - 2) Pomorska Okręgowa Rada Izby Architektów RP.
3. a.a.

80-836 Gdańsk, ul. Targ Węglowy 27. Tel.: 058 300 06 56. Fax: 058 305 27 20. E-mail: pomorska@iarp.pl Http://www.pomorska.iarp.pl
Regon: 017466395 - 00028 Konto: PKO BP SA III O / Gdańsk Nr 24 1020 1811 0000 0202 0015 3205

za zgodność z oryginałem

Agnieszka Kalicka

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

POMORSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

I.dz. 748/POOIA/2011

Gdańsk, dnia 13 czerwca 2011 r.

DECYZJA nr PO/KK/408/2011

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 3, art. 13 ust.1 pkt 1 i art.14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz.U. z 2010r. nr 243, poz. 1623, zm. z 2011r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235) art. 11 i art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42, zmiany: Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 221, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052; z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 190, poz. 1864; z 2004 r. Nr 141, poz. 1492; z 2005 r. nr 150, poz. 1247; z 2008 r. Nr 210, poz. 1321) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 107, zmiany: Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387; z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170 poz. 1660; z 2004 r. Nr 162, poz. 1692; z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682; z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 Nr 216 poz. 1676, z 2010r. Nr 40 poz.230, Nr 182 poz. 1228, Nr 254 poz.1700, z 2011r. Nr 6 poz. 18, Nr 34 poz. 173)

stwierdza się, że

Pani

mgr inż. arch. *Karolina Laura Paluszyńska*

imię ojca: *Andrzej* data urodzenia: *17.06.1985 r.*

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

**posiada odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową
i otrzymuje**

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości żądanie strony nie wymaga uzasadnienia.

Od decyzji przysługuje Pani odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał decyzję tj. Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Pomorskiej Okręgowej Izby Architektów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Pomorskiej Okręgowej Izby Architektów:

Przewodnicząca Komisji	Wiceprzewodniczący Komisji	Sekretarz Komisji	Członek Komisji	Członek Komisji	Członek Komisji
Elżbieta Zdunkowska- Mróz	Romuald Cieluch	Joanna Wciorka - Konat	Daniela Milan- Konopka	Barbara Wilemborek	Antoni Wolański

Otrzymują:

1. Strona (wnioskodawca): Karolina Laura Paluszyńska, 80-452 Gdańsk, Kilińskiego 22/2.
2. Gdy decyzja stanie się ostateczna:
 - 1) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego - w celu wpisania do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane,
 - 2) Pomorska Okręgowa Rada Izby Architektów RP.
3. a.a.

80-836 Gdańsk, ul. Targ Węglowy 27 Tel.: 058 300 06 56. Fax: 058 305 27 20. E-mail: pomorska@iarp.pl Http://www.pomorska.iarp.pl
Regon: 017466395 - 00028 Konto: PKO BP SA III O / Gdańsk Nr 24 1020 1811 0000 0202 0015 3205

za zgodność z oryginałem

Agnieszka Kalicka

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Pomorska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ
(wypis z listy architektów)

Pomorska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. Agnieszka Barbara Kalicka

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **PO/KK/395/2011**, jest wpisana na listę członków Pomorskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **PO-1151**.

Członek czynny od: 14-09-2011 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 08-03-2018 r. Gdańsk.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **31-08-2018 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Ryszard Comber, Przewodniczący Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

PO-1151-4FBB-5BDY-FC32-77B3

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Pomorska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ
(wypis z listy architektów)

Pomorska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. Karolina Laura Paluszyńska-Czekaj

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **PO/KK/408/2011**, jest wpisana na listę członków Pomorskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **PO-1158**.

Członek czynny od: 14-12-2011 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 05-01-2018 r. Gdańsk.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **31-08-2018 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Ryszard Comber, Przewodniczący Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

PO-1158-11C5-DBA6-DB39-578D

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

Opis techniczny

**do projektu wymiany stolarki i remontu elewacji budynku nr 7 w kompleksie Akademii Marynarki
Wojennej w Gdyni, przy ul. inż. Jana Śmidowicza 69, dz. nr 1622, obręb 21**

I. Podstawa opracowania

- 1.1 Umowa z Zamawiającym
- 1.2 Decyzja Nr 264/MON z dnia 19 września 2013r.- w sprawie ustalenia terenów zamkniętych w resorcie Obrony Narodowej
- 1.3 Decyzja PWKZ.R.4190-62/8259-17/2008/2010 z dnia 22.02.2010
- 1.4 Inwentaryzacja części kubaturowej obiektu oraz stolarki wykonana przez jednostkę projektową
- 1.5 Program prac konserwatorskich opracowany przez jednostkę projektową
- 1.6 Obowiązujące normy i przepisy związane z tematem opracowania

II. Zakres i cel opracowania

Projekt sporządzany jest dla planowanej wymiany stolarki i remontu elewacji, wraz z pracami konserwatorskimi obejmującymi tynki i detal elewacji oraz z wykonaniem izolacji ścian fundamentowych. Prace towarzyszące obejmą odtworzenie nawierzchni przy budynku i częściową wymianę elementów istniejącej instalacji zewnętrznych: odprowadzenia wód opadowych i odgromowej.

III. Stan istniejący

3.1 Informacje ogólne

Pełniący funkcję dydaktyczną budynek nr 7, należy do zespołu historycznej zabudowy portu Marynarki Wojennej RP w Gdyni, zaprojektowanej w latach 20- tych XX w. przez Mariana Lalewicza. Budynek oddano do użytku w 1930 roku jako Komendę Centrum Wyszkozenia Specjalistów Floty. W latach powojennych, podczas adaptacji zabudowy dla potrzeb dydaktycznych Oficerskiej Szkoły Marynarki Wojennej, pierwotną zabudowę koszarową zlokalizowaną przy placu apelowym, połączono z gmachem dawnej Komendy CWSF arkadowymi łącznikami. Całość powiązanej przestrzennie zabytkowej tkanki portu,- zlokalizowane na terenie AMW budynki dydaktyczne, zabudowa wchodząca w strukturę portu wojennego (m.in. gmach dowództwa, budynek bramny, oficyny oficerskie) oraz elementy komunikacji drogowej, zostały wpisane do rejestru Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, decyzją PWKZ.R.4190-62/8259-17/2008/2010 z dnia 22.02.2010.

3.2 Architektura

Zabudowa Portu Wojennego RP jest reprezentatywna dla twórczości Lelewicza, łączącej modernizm funkcjonalny z historyzmem, tzw. klasycyzmem akademickim. Charakteryzuje się oszczędnym detalem elewacyjnym i klarowną neoklasycystyczną kompozycją przestrzenną.

Budynek nr 7 usytuowany jest wzdłuż ulicy Komandora Grudzińskiego, a jego elewację podłużną założono symetrycznie w osi kompozycyjnej placu apelowego, którego skrzydło północne stanowi budynek nr 9, a skrzydło południowe- budynek nr 10. Pierwotne bryły historycznych budynków koszarowych i dawnej komendy było obiektami wolnostojącymi, w latach 50-tych zamknięto naroża placu krzyżankami.

Tektonika elewacji ukształtowana została boniami narożników i lizen, profilowanymi gzymsami

pośrednimi i wieńczącymi- podokapowymi oraz dwukondygnacyjnymi płytkami wnękami opasającymi okna parteru i I piętra. W stanie istniejącym - elewacje, które zostały wyremontowane około roku 2000, podobnie jak w innych budynkach w kompleksie, opracowane są jako trój kolorowe, z bazowym kolorem jasnokremowym, boniami w odcieniu miodowym oraz białym opracowaniem otworów okiennych i gzymsów. Ze względu na okres powstania obiektu i charakterystyczne cechy architektury Lelewicza, należy założyć, że fasady budynku w oryginale były najprawdopodobniej opracowane monochromatycznie.

Budynek przekryty dachami stromymi dwuspadowymi, ze szczytami kopertowymi, wolimi oczkami i pokryciem dachówką karpiówką układaną w koronkę. Dla cokołów budynków i orynnowania, przyjęto kolorystykę bordowo- ceglana, zbliżoną do koloru pokrycia dachowego.

Kolorystyka budynku została dobrana w kontynuacji uzgodnienia z 17.04.2000 r., nr L.dz.PWKZ-5342/4/00/3285 dla budynku dawnej świetlicy marynarskiej, który zlokalizowany jest po przeciwległej stronie placu apelowego i jest kontynuowana we wszystkich kolejnych remontach budynków kompleksu AMW. Tożsame kolory przyjęto również w projektach remontów d. budynków koszarowych sąsiadujących z obiektem, objętych pozwoleniami z 2017.

Bryła budynku nr 7 wraz z powojennymi łącznikami uległa dalszym nieznacznym przekształceniom. Około roku 2000 dobudowano parterowe wejście i hall z absydą, zwieńczony latarenką z kopułą przy ulicy Komandora Grudzińskiego, wcześniej wzniesiono kopułę planetarium nad aulą oraz przebudowano wejście do gmachu głównego w elewacji wschodniej, wykonując wspornikowe zadaszenie podestu schodów.

3.3 Konstrukcja

Budynek wykonany w technologii tradycyjnej murowanej. Ściany fundamentowe murowane z cegły. W wewnętrznym licu ścian piwnic odsłoniętych pod aulą, gdzie obniżano posadowienie i wykonano wannę żelbetową, nie zaobserwowano partii kamiennych, ale ze względu na okres powstania obiektu nie można wykluczyć, że ławy fundamentowe wykonano częściowo z kamienia. Ściany nadziemia murowane z cegły pełnej. Stropy kleina i odcinkowe (nad częścią piwnic), więźba płatwiowo-kleszczowa.

IV. Opis i ocena stanu technicznego elementów objętych przedmiotem opracowania

Cześć elewacji budynku, w tym elewacje historycznej bryły Gmachu Komendy CWSF (z wyjątkiem elewacji skrzydła, w części nazwanej roboczo podwórzem gospodarczym) została poddana około roku 2000 kompleksowemu remontowi, który objął tynki kondygnacji naziemnych i cokołowe,- wyprawki wykonano wyrobami akrylowymi Dryvit. Stolarka okienna w budynku jest niejednorodna, wymieniano ją partiami podczas remontów poszczególnych pomieszczeń. Dokumentację fotograficzną aktualnego stanu technicznego poszczególnych części budynku, przedstawiono w części rysunkowej pracowania (rysunki F.1- F.6).

Części z wyremontowanymi elewacjami, w dalszej części opracowania, nazywa się następująco:

1. gmach główny (**rys. A.1**)
2. zespół bramny, z wyjątkiem nieremontowanych ścian wewnętrznych loggi (**rys.A.2**)
3. planetarium (**rys.A.3**)

Części budynku nieobjęte wcześniejszym remontem, to:

4. podwórze gospodarcze (**rys.A.4**) z wyjątkiem nowych studzienek okiennych
5. skrzydła północne (**rys.A.5**)
6. galeria (**rys.A.6**).

4.1 Ściany piwnic / izolacje przeciwwilgociowe

Budynek częściowo podpiwniczony, skrzydło północno-zachodnie (przy podwórzu gospodarczym) oraz skrzydło północne są niepodpiwniczone. Piwnice budynku są w większości poddawane bieżącym remontom. W ostatnich latach wymieniano część studzienek piwnicznych, po 2000 roku wymieniano również nawierzchnie placu, więc najprawdopodobniej wykonywano również miejscowo prace izolacyjne. Stan tynków ścian piwnic jest różny, od suchych, poprzez miejscowo zawilgocone z lekko łuszczącymi się powłokami malarskimi i drobnymi wykwitami soli, aż po tynki zdegradowane (w wybranych nieremontowanych pomieszczeniach magazynowych). Wysokości, na których występują miejscowe odspojenia farb i lekkie wybrzuszenia tynków na pojedynczych remontowanych na bieżąco ścianach, są bardzo zróżnicowane, nie zaobserwowano dominującego zawilgocenia strefy nad posadzkami, ani ubytków czy wysoleń na tynkach ścian wewnętrznych. Jedno pomieszczenie magazynowe zlokalizowane przy podwórzu gospodarczym jest, zgodnie z informacją przekazaną przez Użytkowników, zalewane wodą podczas opadów, co znajduje odzwierciedlenie w złym stanie tynków. Wynikać to może z ukształtowania terenu przy budynku (skarpa z opaską przy budynku tworzącą „zlewnię” w jego narożniku) jak i z powodu niedrożności kanalizacji deszczowej oraz braku odprowadzenia wody ze zbyt płytkich studzienek (minimalne progi wodne w otworach okiennych). Stan techniczny tynków ścian piwnicznych ocenia się jako niejednorodny- występują zarówno tynki w stanie dobrym, jak i średnim oraz złym. Nie zaobserwowano uszkodzeń czy spękań murów i sklepień piwnic, stan konstrukcji ocenia się jako dobry. Ogląd piwnic wskazuje na utratę właściwości izolacji pionowych lub ich prawdopodobny miejscowy brak, w częściach budynku niepoddawanych remontom. Stan izolacji nowodobudowanego wejścia przy bramie ocenia się jako dobry, w podpiwniczeniu nie zaobserwowano żadnych niepokojących uszkodzeń tynków i malatur.

4.2 Cokoły

Stan techniczny cokołów w części wyremontowanej około 2000 roku jest stosunkowo dobry. Na wcześniejszych tynkach cementowych z grysem, wykonano obrzutkę akrylowym tynkiem cienkowarstwowym z miką. Po kilkunastu latach można zaobserwować miejscowe wybrzuszenia wyprawki oraz spękania spodniej warstwy tynku cokołowego, dominująco w partiach nad gruntem i na górnej, wysuniętej przed lico ścian, krawędzi cokołu.

Cokoły cementowe z grysem (zbliżone do lastriko) w częściach budynku niepoddawanych generalnemu remontowi są w większości w złym stanie. W miejscach, gdzie rzędna terenu znajduje się około 1 metra poniżej górnej krawędzi cokołu, tynki cokołowe są miejscowo odspojone z resztkami złuszczonych powłok malarskich. Tynki cokołów w miejscach gdzie teren przylega do budynku na wyższym poziomie (cokoły wys. 5-15 cm lub przysypane gruntem), są w większości całkowicie zdegradowane.

4.3. Ściany nadziemne

Tynki wyremontowanej części budynku w dobrym stanie, z miejscowymi nieprzemalowanymi uzupełnieniami powstałymi przy wymianie okien i osadzaniu parapetów. Farby w elewacyjnie nieznacznie zabrudzone, bez złuszczeń.

Tynki części niewyremontowanej (1 elewacja pierwotnie wolnostojącej części budynku z przełomu lat 20 i 30-tych oraz elewacje łącznika i skrzydeł północnych z lat 50-tych, a także ściany wnętrza krużganku południowego nad bramą) w złym i bardzo złym stanie. Wtórna wyprawka- cementowy baranek w dużej mierze zupełnie odspojona od tynku właściwego. Miejsca największych uszkodzeń wyprawki i miejscowe odspojenie tynków właściwych wskazano w części rysunkowej i fotograficznej opracowania.

4.4. Gzymsy

Gzymsy podokapowe części wyremontowanej w dobrym i średnim stanie. Zostały w większości pomalowane na biało bez wcześniejszego kompleksowego opracowania tynków, profilowanie jest miejscowo wyszczerbione. Gzymsy pośrednie są w stosunkowo dobrym stanie.

Gzymsy spękane i niefachowo naprawiane (całkowite zatarcie profilu) wskazano w części graficznej opracowania.

Gzymsy części nieremontowanej w średnim i złym stanie, wyprawki profilujące odspojone, na części gzymsów pozostały liczne zacieki powstałe w większości przed wymianą pokrycia dachowego. Gzymsy galerii łączącej budynek nr 7 z budynkiem nr 9 w bardzo złym stanie.

.4.5. Elementy wykończenia galerii

Posadzki wykonano w większości z płytek ceramicznych układanych w czerwono- lub czarno- kremową szachownicę. Posadzki w stanie średnim, zabrudzone z pojedynczymi spękanymi płytkami (najwięcej ubytków na płytkach kremowych), płytki cokołowe znacznie zbrudzone starymi zaprawami i farbami. Na jednym z tarasów wykonano posadzkę lastriko, jest nieznacznie spękana i zabrudzona.

Murowane balustrady górnych tarasów zwieńczone czapami wykończonymi płytkami ceramicznymi - w złym stanie. Płytki pokryte są w całości łuszczącą się farbą, natomiast ubytki skrajnych płytek okapowych i braki w fugach powodują zaciekanie wody na ścianę zewnętrzną.

Betonowe bariery z tralkami na I piętrze, w średnim i złym stanie. W galerii przy budynku nr 9 w złym stanie,- z wtórną obrzutką cementowym „barankiem” i miejscowo,- w 1 przęśle, spękaną poręczą.

Tralki w galerii nad bramą w nieco lepszym stanie, odkuto z nich podczas remontu wyprawkę „baranka” i pomalowano farbą do betonu, łącznie z poręczą lastriko, obecnie farba jest miejscowo wypłukana.

4.6. Obróbki blacharskie

Obróbki gzymsów pośrednich:

Obróbki blacharskie gzymsów wymieniane podczas remontu oraz obróbki wymieniane później łącznie z partiami okien, w dobrym stanie technicznym. W części nieremontowanej budynku są zarówno stare obróbki z blachy ocynkowanej, w złym stanie, jak i nowe obróbki z blachy powlekanej, zainstalowane podczas wymiany okien.

Obróbki okapów dachów / gzymsów podokapowych:

Wątpliwości budzi obróbki blacharskie i rynienki pokrycia dachowego wyniesionych ponad okap dachu narożników budynku (przy galeriach), jednak ze względu na to, że ich ściany nie były remontowane, odspojenia tynków wskazujące na możliwość powstawania zacieków z dachu, mogą pochodzić z sprzed wymiany pokrycia dachowego. Stwierdzono uszkodzenia gzymsów i nadproży pod okapami dachów przy planetarium (zaznaczone w części rysunkowej), mogące wskazywać na świeże zawilgocenie powstałe w skutek nieszczelności obróbek blacharskich okapu dachu.

Obróbki tarasów loggi:

W złym stanie. Podczas remontu wymieniano obróbkę tarasu galerii nad bramą, jednak jest wykonana nieszczelnie i powoduje powstanie zacieków na gzymsie. Wylewka wykonana na obróbce nie została zabezpieczona przeciw korozji biologicznej i obecnie porasta mchem. Obróbki tarasów galerii łączącej budynek nr 7 z budynkiem z 9 w złym stanie, blacha rozszczepiona i pogięta, również porastające mchem.

4.7 Stolarka

Okna kondygnacji naziemnych jednoramowe drewniane lub pcv w dobrym stanie oraz okna drewniane skrzynkowe w średnim stanie. Drzwi prowadzące na tarasy galerii wykonano z pcv, jako okna

balkonowe,

z niefachowo osadzonymi klamkami zewnętrznymi (podcięte profile),- są one dosyć wyeksploatowane. Okna piwniczne w większości wymienione na pcv, zachowane okna skrzynkowe są w bardzo złym stanie technicznym. Drzwi zewnętrzne kondygnacji piwnicznej – w przejeździe bramnym, 1 drzwi w ramach aluminiowych z przeszklonymi kwaterami górnymi, w dobrym stanie, pozostałe drzwi techniczne do piwnic stalowe, 1 sztuka wymieniona podczas remontu zaplecza socjalnego, 2-ga w złym stanie do wymiany. Drzwi na parterze drewniane przeszklone, wykonane podczas adaptacji auli w latach 90-tych, w stosunkowo dobrym stanie, z wyjątkiem drzwi wejściowych do gmachu głównego,- szczeliny w skrzydłach w średnim stanie, ze złuszczonego lakierem - wymagają oczyszczenia i zabezpieczenia. W pozostałych drzwiach dolne płyciny są nieznacznie zabrudzone, z odchodzącym lakierem, więc również kwalifikują się do konserwacji.

4.8 Kraty okienne

Kraty okienne piwnic w złym i średnim stanie, w kratkach wtórnie przerobionych z prętami wymienionymi na kątowniki, dolne profile są znacznie skorodowane. W większości krat powłoki malarskie są w złym stanie.

Kraty kondygnacji naziemnych w różnym stanie i stylistyce. W nieremontowanej części budynku okna parteru zabezpieczone są skorodowanymi kratami z prętów okrągłych malowanych na biało. W oknach na froncie zespołu bramnego i w bramie wykonano kraty z prętów kwadratowych z elementami kutymi. Są w stosunkowo dobrym stanie.

4.9 Studzienki piwniczne i murki oporowe

W większości wtórne betonowe, z różnych okresów, w tym zarówno niedawno wymienione, w dobrym stanie jak i pochodzące prawdopodobnie z lat 70-tych, w stanie złym. W elewacji północnej łącznika z budynkiem nr 9 pozostały dwie studzienki murowane z cegły, w bardzo złym stanie.

4.10 Opaski budynku

Stan niejednorodny. Opaski żwirowe wykonywane podczas remontów elewacji w dobrym stanie. Stare opaski betonowe, zarówno wylewane na mokro, jak układane z płyt chodnikowych, w złym stanie, zupełnie zdegradowane i spękałe.

4.11 Schody i okładziny kamienne w elewacji

Wszystkie schody zewnętrzne w okładzinach granitowych, w różnym – średnim i złym stanie. Schody przy wyjściu na plac bez ubytków okładzin (minimalne kilkucentymetrowe uszczerbki dwóch naroży stopnic). Jednak prawdopodobnie wykonano błędnie izolację płyty lub zastosowano nieodpowiednio dobrane zaprawy klejowe, ponieważ obserwuje się bardzo znaczną ilość wykwitów na podstopnicach i stopnicach. Okładzina granitowa ściany wyjścia na plac w dobrym stanie, bez ubytków i zanieczyszczeń.

Schody dobudowanego wejścia przy bramie,- w dobrym stanie, z zanieczyszczeniami biologicznymi.

Schody z podjazdem wiodącym z ulicy Komandora Grudzińskiego są najbardziej zdegradowane, pojedyncze płyty odpadły od lica schodów, występują na nich zarówno wysolenia, jak i zabrudzenia biologiczne. Okładzina krawędzi płyty spocznika miejscowo wybrzuszona.

Barierki schodów wykonane ze stali nierdzewnej w dobrym stanie.

4.12 Rury spustowe i elementy kanalizacji deszczowej

Rury spustowe z blachy powlekanej w średnim stanie. Przy gmachu głównym wymieniono częściowo żeliwne rewizje i zlikwidowano 1,5 metrowe kielichy, zachowane w pozostałych elewacjach. Stan techniczny nowych rewizji żeliwnych ocenia się jako dobry, stan techniczny nowej rewizji pcv przy galerii łącznika z budynkiem nr 9 ocenia się jako zły- do wymiany. Stare kielichy żeliwne i rewizje

w pozostałych częściach budynku noszą ślady korozji i kwalifikują się do wymiany, wraz z przykanalikami.

4.13 Instalacja odgromowa

Uziomy ściennie ocynkowane w dobrym stanie, z pojedynczymi poluzowanymi mocowaniami. Elementy otoku nad gruntem, częściowo zabezpieczone rurami osłonowymi, w nieremontowanej części budynku bez osłonówek, zabezpieczone antykorozyjnie, ze śladami korozji.

4.14 Pozostałe instalacje w elewacjach

Na elewacjach w części północnej obiektu zamontowane są kamery monitoringu. Oprawy oświetleniowe w elewacjach są różnego typu,- większość stanowią kinkiety, 1 oprawa typu ulicznego, plafony pod zadaszeniem schodów na dziedzińcu. Elementy instalacji oświetleniowej i monitoringu są w dobrym stanie.

V. Projektowane rozwiązania techniczne i materiałowe

5.1 Projektowane izolacje przeciwwilgociowe i termiczne ścian fundamentowych

Izolacja przeciwwilgociowa

Projektuje się wykonanie izolacji 2-warstwowej wysokoelastycznym polimerowo-cementowym szlamem mineralnym z domieszkami granulatu gumowego, do zastosowania na różnych, w tym bitumicznych, rodzajach podłoża i wilgotnych powierzchniach. Projektowana grubość izolacji, po całkowitym wyschnięciu warstw ≥ 2 mm.

Technologia wykonania:

Stare uszkodzone nienośne izolacje papowe, o ile zostaną odkryte, należy bezwzględnie zerwać. Izolacje szlamem wysokoelastycznym układa się na czyste, nośne i wolne od substancji działających antyadhezyjnie jak oleje czy smary podłoża. Podłoże powinno być równe i wyspoinowane na pełną spoinę. Wszystkie zagłębienia większe od 5 mm, tj. spoiny, otwory lub ubytki, muszą zostać wypełnione systemową zaprawą szpachlową lub zagruntowane mieszkanką szlamu z piaskiem kwarcowym 0,2-2 mm (świeże na świeże). Naroża i krawędzie należy załamać lub sfazować. Wystające wypełnienia spoin i resztki zapraw należy usunąć. Podłoża o dużej nasiąkliwości należy dobrze wstępnie zmoczyć. Na wszystkich nasiąkliwych podłożach mineralnych należy następnie wykonać gruntowanie krzemionkowe z użyciem rozcieńzonego preparatu penetrującego w proporcjach wskazanych przez producenta. Powierzchnie mokre i powierzchnie nowo wykonane, wykazujące dużą zawartość wilgoci należy wstępnie uszczelniać preparatem penetrującym i szlamem stosowanym do ochrony przez zawilgoceniem ze strony podłoża.

Aby uniknąć powstawania pęcherzy, na powietrznie suchych powierzchniach wykonuje się szpachlówkę drapaną ze szlamu w ilości ok. 800 g/m², nie traktowanej jako warstwa hydroizolacyjna.

Na dokładnie oczyszczonym styku ściany fundamentowej z ławą wykonuje się fasetę o promieniu 5 cm. W celu poprawienia przyczepności oraz dla ochrony przed wilgocią wnikającą od strony podłoża, na obszarze od poziomu 15 cm poniżej górnej krawędzi płyty fundamentowej do poziomu znajdującego się powyżej drugiej spoiny wspornej (jednak co najmniej na wysokość 20 cm) wykonuje się gruntujące krzemionkowanie preparatem penetrującym, rozcieńczonym 1:1 wodą oraz szlamem mineralnym. Fasetę ze szpachlówki szybkowiążącej wykonuje się świeże na świeże. Fasetę można wykonać

również z mieszanki szlamu wysokielastycznego z piaskiem kwarcowym, świeże na świeże, na warstwę chroniącą przed wilgocią wnikającą od podłoża.

Właściwą powłokę z wysokoelastycznego szlamu mineralnego nakłada się równomiernie, bez pozostawiania porów, w co najmniej dwóch warstwach. Drugą warstwę hydroizolacji nakłada się wtedy, gdy pierwsza warstwa nabierze odporności na uszkodzenie. Należy przestrzegać minimalnego zużycia materiału dla poszczególnych przypadków obciążenia wodą, kontrolować w stanie świeżym za pomocą miernika grubości warstwy i w razie potrzeby dokumentować.

Projektowana izolacja termiczna

Ściany w gruncie, poniżej terenu, dociepla się styropianem wodoodpornym do zastosowań na ścianach fundamentowych (EPS-120,0036), grubości 12 cm, klejonym do wodorozcieńczalnej powłoki bitumicznej wykonanej na warstwie szlamu. Płyty zabezpieczyć należy folią kubełkową, a ich górną krawędź zakończyć poniżej opasek przy budynku, nie dopuszcza się wyprowadzenia izolacji ponad grunt i zmiany geometrii cokołów.

5.2 Projektowany remont i prace konserwatorskie przy cokołach

5.2.1 Cokoły po remoncie w technologii tynków polimerowo-akrylowych z mieszanką kruszyw imitujących kamień (gmach główny, zespół bramny, planetarium)

Projektuje się oczyszczenie cokołów, prace naprawcze uszkodzonych fragmentów tynków i opracowanie połączenia z nowoprojektowaną izolacją przeciwwilgociową ścian fundamentowych. Zakłada się konieczność odtworzenia do 15 % tynków i wypraw cokołowych. Górne krawędzie cokołów w ciągach elewacji z wnękami do zabezpieczenia obróbką blacharską, na pozostałych (w miejscach gdzie wysunięcie cokołu w stosunku do lica ścian nadziemna wynosi 2- 5 cm), należy wypracować spadek górnej płaszczyzny, - minimum wskazane przez producenta zastosowanego na cokołach tynku wynosi 27° (51%).

Technologia wykonania napraw

Cokoły należy zmyć przy użyciu środków do usuwania zabrudzeń powłok elewacyjnych powstałych na skutek rozwoju mikroorganizmów. Wszystkie wybrzuszone fragmenty wyprawki akrylowej oraz spękane i nienośne fragmenty tynków właściwych należy odbić, następnie zgruntować podłoże preparatem zwiększającym przyczepność. Uzupelnienia tynków właściwych wykonać tynkiem wyrównująco-renowacyjnym do zastosowań na cokołach i do napraw starych tynków mineralnych.

Krawędź dolną cokołów, przy przylegających opaskach i nawierzchniach utwardzonych należy opracować łącznie z izolacją ścian fundamentowych. Pas dolny tynku cokołowego uzupełnić i sfazować szybkowiążącą szpachlówką uszczelniającą o wysokiej przyczepności, zastosowaną w systemie izolacji ścian fundamentowych, następnie zabezpieczyć elastycznym szlamem polimerowo-cementowym, umożliwiającym malowanie.

Ubytki wyprawki polimerowo-akrylowej z kruszywami mineralnymi, zastosowanej na cokołach, należy uzupełnić, po wykonaniu systemowego malowania podłoża gruntem koloryzującym. Po wykonaniu uzupełnień wyprawek, całość cokołów przemaalować przepuszczalnym dla pary wodnej powierzchniowo-uszczelniającym środkiem do wzmacniania tynków akrylowych.

5.2.2 Prace konserwatorskie – pozostałe cokoły (podwórze gosp, skrzydła północne, galeria)

Projektuje się kompleksowy remont. Przewiduje się konieczność usunięcia 100% zawilgoconych tynków cokołowych z cokołów osypanych gruntem i wystających nieznacznie nad grunt. Tynki na cokołach

wyższych nadają się do miejscowych uzupełnień - do 20%. Projektowane odtworzenie i uzupełnienia tynków cokołowych tynkami renowacyjnymi z gotowych mieszanek mineralnych. Jako warstwę końcową projektuje się tynk drobnoziarnisty i z powłokę silnie hydrofobowej i otwartej dyfuzyjnie farby silikonowej. Cokoły w ciągach elewacyjnych z wnękami opasającymi otwory okienne – do zabezpieczenia obróbką blacharską. Na krawędziach górnych cokołów wysuniętych poza lico ścian na 2-5 cm, należy wypracować spadek minimum 50%.

Ściany budynku nad gruntem, do wysokości minimum 50 cm, przed uzupełnieniem tynków, należy zaizolować szlamem – wyprowadzenie projektowanej izolacji przeciwwilgociowej. Wskazane jest wykonanie izolacji oraz wyprawek tynkarskich cokołów w kompleksowym systemie jednego dostawcy.

Szczegółowe wytyczne wykonania tynków cokołowych, takie jak warunki aplikacji, przygotowanie podłoży i materiałów do użycia, warunki schnięcia warstw, wg kart technicznych wybranego producenta. Podczas prac należy posilkować się programem prac konserwatorskich.

Niezbędna jest miejscowa niwelacja terenu przy skrzydłach północnych, tak aby rzędna opaski przy budynku wyniosła minimalnie – 20 cm poniżej krawędzi cokołów.

5.3. Projektowany remont i prace konserwatorskie na ścianach nadziemia

5.3.1 Tynki akrylowe po wcześniejszym remoncie (gmach główny, zespół bramny, planetarium)

Projektuje się malowanie, z wcześniejszym oczyszczeniem i uzupełnieniem uszkodzonych fragmentów wyprawki cienkowarstwowej. Ze względu na zastosowanie tynków akrylowych dopuszcza się tylko farby akrylowe i silikonowe, projektowane malowanie farbami silikonowymi. Przed przystąpieniem do prac malarskich należy opracować otwory okienne wszystkich,- zarówno wymienianych, jaki i wcześniej wymienionych okien na stykach z zainstalowanymi parapetami,- nadmiar zapraw skuć i wykonać wyprawkę analogiczną do zastosowanej (tynk z uziarnieniem fakturującym ok. 1,2 mm (wcześniej zastosowano teksturę Sandblast Dryvit). Wnęki okienne zatarte na gładko. Przygotowanie ścian do malowania winno objąć oczyszczenie z zanieczyszczeń biologicznych preparatami biobójczymi stref szczególnie podatnych, na których powstały wykwity, czyszczenie elewacji wodą pod ciśnieniem i gruntowanie.

5.3.2 Prace konserwatorskie -tynki nieremontowane (podwórze gospodarcze, skrzydła północne, galeria)

Projektowany kompleksowy remont metodami konserwatorskimi. Wtórna wyprawa "baranek", do skucia z zachowaniem szczególnej ostrożności, w celu uniknięcia uszkodzeń tynków właściwych. Wszystkie ujawnione uszkodzenia muru ceglanego,- do naprawy i wzmocnienia. Odsłonięte tynki właściwe należy zdezynfekować i wzmocnić hydrofilnymi preparatami do podłoży mineralnych, następnie uzupełnić zaprawą mineralną z dodatkiem trasu. Stosować tylko produkty o dobrych właściwościach dyfuzyjnych. Szacuje się konieczność wykonania uzupełnień 20 % tynków.

Należy starannie opracować otwory okienne wszystkich,- zarówno wymienianych, jaki i wcześniej wymienionych okien na stykach z zainstalowanymi parapetami,- usunąć zaprawy cementowe. Na całości ścian wykonać cienkowarstwową wyprawę o drobnej fakturze, naturalnego, zacieranego tynku - tynk drobnoziarnisty. Malowanie ścian farbami hydrofobowymi o dobrych właściwościach dyfuzyjnych, silikatowymi lub silikonowymi.

Szczegółowe wytyczne technologiczne wykonania tynków, takie jak warunki aplikacji, przygotowanie

podłoży i materiałów do użycia, warunki schnięcia warstw, wg kart technicznych wybranego producenta. Podczas prac należy posiłkować się programem prac konserwatorskich.

5.4. Projektowane prace konserwatorskie przy gzymsach

Ze względu, na to, że podczas ostatniego remontu wykonano jedynie malowanie i, prawdopodobnie, drobne miejscowe uzupełnienia zapraw, zamiast kompleksowego opracowania gzymsów metodami konserwatorskimi, zakłada się konieczność przywrócenia ostrości konturów gzymsów w całym budynku. Gzymsy należy oczyścić z nowych farb akrylowych oraz starych łuszczących farb. Usunąć wtórne cementowe uzupełnienia oraz wszystkie nienośne partie tynków. Projektowane odtworzenie ostrości konturów, metodą tynku ciągnionego szablonem, trójwarstwowo (obrzutka, tynk ciągniony, szpachlówka). Projektowane zastosowanie tynku mineralnego hydrofobowego, o dobrych właściwościach przyczepnych. Malowanie gzymsów farbami hydrofobowymi o dobrych właściwościach dyfuzyjnych, silikatowym lub silikonowymi.

Szczegółowe wytyczne technologiczne wykonania tynków ciągnionych, takie jak warunki aplikacji, przygotowanie podłoży i materiałów do użycia, warunki schnięcia warstw, metody zacierania gładzi, wg kart technicznych wybranego producenta.

Podczas prac należy posiłkować się programem prac konserwatorskich.

5.5. Projektowany remont tarasów galerii

5.5.1 Posadzki ceramiczne

Projektowane oczyszczenie nawierzchni ceramicznych, w tym również z łuszczących farb i zapraw na cokolikach. Uszkodzone fugi należy uzupełnić. Projektowana hydrofobizacja posadzki gotową do użycia wodną dyspersją modyfikowanych kopolimerów akrylowych, o właściwości hydrofobizujących i nie ograniczających jednocześnie możliwości oddychania impregnowanej nawierzchni, do zastosowań na beton i chłonne materiały mineralne.

5.5.2 Posadzka lastriko

Oczyszczenie z zanieczyszczeń i farb do betonu (wymalowane obrzeże i cokoły), szlifowanie nawierzchni, uszczelnienie dylatacji i spękań, oczyszczenie cokołów, hydrofobizacja powierzchni wodną dyspersją, -j.w.

5.5.3 Bariery tralkowe (I piętro galerii oraz portfenetry w elewacji zachodniej bramy)

Projektowane oczyszczenie z wykwitów mikroorganizmów preparatami do zwalczania biozanieczyszczeń.

Spękania poręczy betonowych naprawić iniekcją żywicy do spajania rys w betonie i w razie potrzeby spiąć klamrami. Tralki należy oczyścić z wyprawki „baranka” do czystego betonu, i wykonać powłokę hydrofobową (wodną dyspersją j.w.)

5.5.4 Czapy barier murowanych (II piętro)

Czapa bariery murowanej - płytki ceramiczne do oczyszczenia z farb i hydrofobizacji. Pas płytek okapowych ze spadkiem - do przełożenia i uzupełnienia ubytków – należy wykonać ciągłą obróbkę blacharską zabezpieczającą gzyms. Ubytki zastosowanych płytek o wymiarach 15x15x1,2 cm, odtwarzać dobranym kolorystycznie klinkierem, w przypadku braku dostępności gotowych płytek, dopuszcza się ich docięcie z dostępnych na rynku klinkierowych podstopnic wysokości 15 cm.

5.5.5 Tynki wewnętrzne galerii – nieremontowane. Zakres prac wg pkt. 5.3.2

5.5.6. Okapy tarasów I piętra – projektowane skucie i odtworzeniem wylewki betonowej w zakresie

niezbędnym do prawidłowego osadzenia obróbki gzymsu podokapowego. Wylewkę zaizolować hybrydowym szlaczem polimerowo- cementowym zastosowanym do izolacji ścian fundamentowych

5.6. Projektowana wymiana obróbek blacharskich

5.6.1 Obróbki gzymsów pośrednich:

Obróbki blacharskie gzymsów pośrednich podokiennych wykonać łącznie z parapetami, z blachy stalowej powlekanej w kolorze jasnoszarym.

5.6.2 Obróbki okapów dachów / gzymsów podokapowych:

Ze względu na miejscowe zawilgocenia gzymsów oraz ich zanieczyszczenia w strefach narożnych i w okolicach przepustów rur spustowych przez gzymsy, podczas prac należy sprawdzić stan techniczny obróbek okapów dachu. Szacuje się, że do wymiany może zakwalifikować się do 50% obróbek okapów. Do wykonania z blachy stalowej powlekanej w kolorze ceglany, - tożsamym z istniejącym.

5.6.3 Obróbki tarasów loggi:

Projektowana wymiana obróbek blacharskich okapów tarasów, wraz ze skuciem i odtworzeniem wylewki betonowej w zakresie niezbędnym do jej prawidłowego osadzenia, zgodnie z pkt.5.5.6
Obróbki z blachy stalowej powlekanej w kolorze jasnoszarym.

5.6.4 Obróbki cokołów i czap murków galerii (pod skrajne płytki okapowe)

Obróbki z blachy stalowej powlekanej w kolorze ceglany.

5.7 Projektowana wymiana i remont stolarki

5.7.1 Nowe okna drewniane kondygnacji naziemnych

Projektowane okna jednoramowe, białe, $U_{w} \leq 0,9 \text{ W/m}^2 \times \text{K}$ dla całego okna, szklenie podwójne $g_n \leq 0,75 \text{ W/m}^2 \times \text{K}$, wyposażone w niewidoczne nawiewniki wrębowe.

Parapety zewnętrzne z blachy stalowej powlekanej w kolorze białym, parapety wewnętrzne białe mdf.

Okna projektowane według istniejących zabytkowych wzorów z powtórzeniem wszystkich profili (szczeblin, ram skrzydła, listwy przytykowej, ślęcia), układu szczeblin, drewnianych okapników (montowane na wpust), wymiarów, sposobu otwierania. Ramiak nowego skrzydła o zredukowanej szerokości, w maksymalnym stopniu zbliżony do zabytkowego (max. 70 mm). Szczebliny mają mieć szerokość (taką jak w oknach oryginalnych- 24 mm), naklejane dwustronnie i czopowane do ramiaka skrzydła. Pomiędzy szybami zespolonymi - przekładka, która będzie imitowała szpros konstrukcyjny, w kolorze białym. Listwy dystansowe między szybami białe. Ramka mocująca szybę termoizolacyjną powinna być usytuowana jak najbliżej ramy skrzydła, bez zaokrągleń, tak aby był jak najmniej widoczny jej montaż. Usytuowanie nowej stolarki względem muru takie jak historycznie (oboknie nowego okna nie może za bardzo wystawać poza ościeże i tym samym zmniejszać światła okna). Listwa przymykowa po zewnętrznej i wewnętrznej stronie okna. Górne skrzydła wykonane w całości jako uchylne, imitujące dwa skrzydła ze słupkiem. Należy zastosować okucia umożliwiające uchylanie górnego skrzydła z poziomu podłogi.

5.7.2 Remont okien zachowywanych jako świadki

Okna ze względu na lokalizację w przejeździe bramnym zachowane są w dobrym stanie, nie stwierdzono rozluźnienia wiązań stolarskich i uszkodzeń najbardziej narażonych na ubytki

strukturalne elementów takich jak listwy okapnikowe. Projektuje się remont polegający na oczyszczeniu z farby, uzupełnieniu drobnych ubytków masami specjalistycznymi i malowaniu. Ze względu na to, że w skrzydłach wewnętrznych zamontowane są wtórne klamki, zaleca się ich wymianę na klamki z likwidowanych okien skrzynkowych.

Podczas prac należy posilkować się programem prac konserwatorskich.

5.7.3 Drzwi przeszklone wyjściowe na tarasy

Drzwi białe drewniane, $U_{w} \leq 1,3 \text{ W/m}^2 \times \text{K}$ dla całych drzwi, szklenie podwójne $g_{n} \leq 0,75 \text{ W/m}^2 \times \text{K}$ z odtworzeniem profilowania oryginalnego na wzór okien. Wykonać jak drzwi zewnętrzne wejściowe, wyposażone obustronnie w klamki, z aluminiowym, izolowanym progiem płaskim. Nie dopuszcza się w progu wysokiego profilu typu okiennego, drzwi są intensywnie eksploatowane. Próg zaizolować i wykończyć z zewnątrz mrozoodpornymi płytkami w kolorze posadzki (dla czarno- beżowej - czarnymi, dla czerwono- beżowej- czerwonym klinkierem, dla posadzki lastriko -szarym gresem

5.7.4 Okna kondygnacji piwnic

Gros okien piwnicznych wymieniono na okna pcv, a lokalizacja pozostałych okien skrzynkowych, przeznaczonych aktualnie do wymiany jest niewidoczna, ze względu na ukształtowanie otoczenia budynku oraz masywne kraty. Projektuje się wykonanie nowych okien jednoramowych z pcv, z zachowaniem zasad głównych podziałów, odtworzeniem szprosów i głębokim osadzeniem okien za węgarkami.

Okna o parametrach: $U_{w} \leq 0,9 \text{ W/m}^2 \times \text{K}$ dla całego okna, szklenie podwójne $g_{n} \leq 0,75 \text{ W/m}^2 \times \text{K}$, wyposażone w nawiewniki montowane w ramie skrzydła. Parapety zewnętrzne z blachy aluminiowej powlekaną w kolorze białym, parapety wewnętrzne białe mdf.- w pomieszczeniach biurowych i dydaktycznych. W pomieszczeniach magazynowych, gdzie wnęki okienne ukształtowane są ze spadkiem, parapetów wewnętrznych nie osadza się.

5.7.5 Remont przeszklonych drzwi drewnianych na parterze (drzwi z lat 90-tych)

Ze względu na zanieczyszczenia i ubytki lakierów w najbardziej narażonych miejscach skrzydeł (szczeliny o prostej geometrii, płyciny dolne, dolne części ram), projektuje się konserwację skrzydeł. Zniszczony lakier należy usunąć mechanicznie lub przy użyciu środków chemicznych, drewno przeszlić, zaimpregnować i pomalować lakierem bezbarwnym.

5.7.6 Wymiana technicznych drzwi stalowych w piwnicy

Projektowana wymiana dotychczas niewymienionych drzwi, na nowe drzwi stalowe izolowane – 1 sztuka.

5.8 Projektowany remont i wymiana elementów ślusarki

5.8.1 Remont krat (kraty piwnic i nowych krat z elementami kutymi w bramie)

Projektowane mechaniczne lub chemiczne usunięcie starych powłok malarskich i oczyszczenie metalu odrdzewiaczem na bazie kwasu ortofosforowego. Przed malowaniem kraty należy zaimpregnować głębokopenetrującym inhibitorem rdzy. Malować 2-krotne farbą alkidową z dodatkiem inhibitora lub antykorozyjną, w kolorze ciemnografitowym lub czarnym.

Wszystkie luźne i spękane zaprawy mocujące krat należy skuć i starannie opracować otwory okienne.

5.8.2 Wymiana krat pomieszczeń podlegających ochronie (sale wykładowe na parterze, sala senatu)

Projektowany demontaż istniejących krat i osadzenie, w wybranych pomieszczeniach, nowych krat stalowych malowanych proszkowo, w kolorze białym. Szczegółowe wytyczne średnic i rozstawów prętów oraz kotwienia krat, wg. wytycznych instrukcji ochrony - do uzgodnienia z Inwestorem. Należy ujednolicić geometrię krat w ciągach okiennych, obecnie kraty mają różne średnice i ramy. Kraty do wymiany na nowe i kraty do likwidacji opisano w części rysunkowej opracowania.

5.8.3 Wymiana krat okiennych w bramie

2 kraty w części cokołowej bramy wykonać na wzór krat w bramie (pręty kwadratowe z elementami kutymi), w celu ujednolicenia charakteru ślusarki.

5.8.4 Remont balustrad stropodachu przy kopule planetarium

Projektowane malowanie w kolorze ciemno-grafitowym lub czarnym zabezpieczonej antykorozyjnie srebrną farbą barierki przy kopule. Niewyremontowane barierki boczne, wzdłuż niższej części stopodachu należy wyremontować analogicznie jak kraty piwnic, pkt. 4.8.1.

5.9 Projektowane rozwiązania studzienek piwnicznych i murków oporowych

5.9.1 Studzienki do odtworzenia

Projektowana rozbiórka studzienek wskazanych w części graficznej i ich odtworzenie z bloczków betonowych fundamentowych, gr. 14 cm, murowanych na ławach 25x25. Izolacje masami KMB, tynki cementowo- wapienne hydrofobizowane, malowane w kolorze cokołów.

Należy obniżyć istniejące rzędne dna studzienek, aby wyeliminować zalewanie piwnic przez progi okienne, rzędna góry ścian studzienki min. 15 cm nad przylegającym terenem. Odprowadzenie wody z dna studzienek przez kratki odpływowe, które należy włączyć do istniejącej kanalizacji deszczowej. Detal wykonania studzienki, rys. A.4.1.

5.9.2 Studzienki do likwidacji – przy ul. Grudzińskiego, rys. A.3., A.3.1.

Projektowana wyburzenie ślepych studzienek przy platformie dla osób poruszających się na wózkach, z uzupełnieniem nawierzchni chodnikowych i opaski żwirowej oraz wykonaniem izolacji przeciwwilgociowej ścian piwnic.

5.9.3 Murki oporowe przy dziedzińcu

Ze względu na planowane wykonanie izolacji przeciwwilgociowych ścian piwnic, istniejące murki oporowe zlokalizowane w odległości 57 i 105 cm od elewacji, należy wyburzyć z zrekonstruować po zakończeniu prac izolacyjnych, wg detalu, rys. A.1.1. Projektowane obniżenie rzędnej opaski żwirowej, obecnie nieznacznie pod parapetami.

5.9.4 Mur oporowy schodów i podjazdu w elewacji północnej (łącznik z bud. nr 9)

Projektowane nadmurowanie betonowego muru bloczkami betonowymi 20 cm, wg rys. A.5.1 Wszystkie zaprawy cementowe z murów do skucia, ściany otynkować należy tynkiem cem-wap hydrofobizowanym i malowanie w kolorze ceglanym, jak cokoły. Pozostałości zdegradowanych oporowych murków ceglanych rampy do rozbiórki. Projektowane jest wykonanie nowej nawierzchni schodów terenowych wg dalszej części opisu.

5.10 Projektowane opaski i roboty odtworzeniowe nawierzchni przy budynku

5.10.1 Opaski klinkierowe – materiał nawierzchni w kontynuacji spójnego zagospodarowania placu i pozostałej zabudowy AMW

Projektowane opaski z prostokątnej kostki klinkierowej 10x20x6 układanej podłużnie, szerokości ≈50 cm (5 kostek)+obrzeże. Zastosować obrzeża betonowe 6x30x100, w kolorze czerwonym.

Ukształtować spadek 3% w kierunku od budynku. Stosować następujące warstwy podbudowy pod opaski wokół budynku:

- kostka klinkierowa, gr. 6 cm, w szczelinach suchy piasek o frakcji 1-2 mm
- podsypka wyrównująca z drobnego kruszywa o grubości 3 cm o frakcji ziaren do 2 mm
- podbudowa o grubości 15 cm z piasku z cementem lub kruszywem zagęszczanym mechanicznie
- grunt rodzimy

5.10.2 Opaski żwirowe

Warstwa wierzchnia ze żwiru grubego, gr. 5-10 cm, podbudowa ze żwiru 2-8 mm, grubości 20-30 na gruncie rodzimym ukształtowanym ze spadkiem około 15% od budynku i zabezpieczonym geowłókniną.

5.10.3 Odtworzenia nawierzchni chodników

W miejscach odkopywanych ścian fundamentowych chodniki z kostki klinkierowej i betonowej należy odtworzyć na warstwach podbudowy zgodnie z rysunkach (A1.1, A2.1) Zakłada się wykorzystanie kostki z odzysku, nie zbędne uzupełnienia materiału szacuje się na około 10%.

5.10.4 Wymiana nawierzchni schodów terenowych i podjazdu technicznego

Projektowana rozbiórka istniejących zdegradowanych nawierzchni betonowych wykonanych na podbudowie z cegły. Nową nawierzchnię klinkierową platformy i schodów terenowych przyjęto analogicznie do wykonanej niedawno platformy i schodów przy sąsiednim budynku nr 9, szczegóły wg rysunku A.5.1. Projektowane jest obniżenie rzędnej dolnego spocznika do poziomu – 2 cm poniżej posadzki piwnicy (obecnie 10 cm powyżej) oraz ułożenie odwodnienia liniowego z odpływem do studzienki chłonnej. Istniejącą studzienka chłonna z cegły do wyburzenia i odtworzenia jako betonowa, z odtworzeniem warstw chłonnych. Projektowana jest również wymiana korytka wycieraczki, wraz z odpływem oraz do studzienki chłonnej i nową kratą stalową, oraz wykonanie nowej stalowej pokrywy studzienki.

5.8 Projektowany remont granitowych schodów zewnętrznych przy budynku

5.8.1 Schody przy dziedzińcu, rys. A.1, A.1.1

Projektowane oczyszczenie stopnic, podstopnic i spocznika z wykwitów solno- wapiennych - preparatami dobranymi odpowiednio do materiału kamiennego, - niewskazane jest stosowanie środków na bazie silnych kwasów, powodujących rozluźnienie struktury kamienia. Okładziny granitowe filarów drzwiowych w dobrym stanie,-do przemycia. Wszystkie nawierzchnie kamienne należy zaimpregnować.

5.8.2 Schody przy bocznym wejściu, rys. A.2, A.2.1

Do oczyszczenia z zanieczyszczeń bio oraz impregnacji.

5.8.3 Schody przy ul. Grudzińskiego, rys. A.1, A.1.1

Projektowane odkucie płyt granitowych z lica schodów i podjazdu, oraz miejscowo z krawędzi płyty podestu. Obecnie brakuje 2 płyt, wszystkie ubytki - zarówno istniejące, jak i ewentualnie powstałe podczas odkuwania, należy uzupełnić płytami o kolorze i fakturze tożsamymi z istniejącymi. Odslonięte ściany dokładnie oczyścić z placków zaprawy, zaizolować i ponownie zamontować okładziny na

warstwie klejowej z dodatkiem trasu. Wszystkie okładziny do oczyszczenia z wykwitów mikroorganizmów i solno-wapiennych - preparatami dobranymi odpowiednio do materiału kamiennego, - niewskazane jest stosowanie środków na bazie silnych kwasów, powodujących rozluźnienie struktury kamienia. Wszystkie nawierzchnie kamienne należy zaimpregnować.

5.9. Projektowany remont istniejących instalacji zewnętrznych na budynku

5.9.1 Rury spustowe i elementy kanalizacji deszczowej

Rury spustowe z blachy powlekanej do wymiany na nowe z blachy stalowej powlekanej w kolorze identycznym z istniejącymi. Żeliwne rury kielichowe o wysokości 1,5 do wymiany w miejscach gdzie wymienia się lub przekłada nawierzchnie (nie przewiduje się wymian kielichów przy ul. Grudzińskiego - w nowej studziencie i na schodach oraz kielicha zalanego stopniem schodowym przy podwórzu gospodarczym). W pozostałych miejscach planowane wykonanie wraz z rurami spustowymi nowych kielichów i rewizji żeliwnych wraz z wymianą przykanalików. Wszystkie elementy w ujednoliconej ceglanej kolorystyce. Zachowywane kielichy i rewizje odrdzewić i zabezpieczyć malowaniem antykorozyjnym w kolorze ceglany (obecnie malowane na czarno).

5.9.2 Kratki wentylacyjne i skrzynki elektryczne

Kratki nowe do demontażu na czas prowadzenia prac, oczyszczenia i ponownego montażu, o ile ich stan na to pozwoli, - do uzgodnienia z Inwestorem. Kratki podokienne z blachy otworowanej do wymiany na nowe. Wszystkie kratki wentylacyjne oraz drzwi skrzynek elektrycznych pomalować w kolorze elewacji.

5.9.2 Instalacja odgromowa

Instalacja istniejąca, czynna. Podczas prowadzenia prac należy uwzględnić prawdopodobną konieczność poprawienia mocowań ocynkowanych zwodów ściennych wraz z ich zabezpieczeniem antykorozyjnym i opracowaniem tynkowym wyprawek przy uchwytach. Otok do wymiany i zabezpieczenia rurami osłonowymi podczas robót ziemnych. Wykonawca robót zobowiązany jest do wykonania pomiaru powykonawczego w celu potwierdzenia zachowania sprawności instalacji.

5.9.3 Pozostałe instalacje na i przy elewacjach budynku

W części rysunkowej wskazano lokalizację innych elementów instalacyjnych do zabezpieczenia podczas prowadzenia robót, takich jak jednostka zewnętrzna klimatyzacji, skrzynki elektryczne, oprawy oświetleniowe czy kamery monitoringu. Sposoby zabezpieczenia do uzgodnienia z Inwestorem, unieczynnienie jednostki klimatyzacji do wykonania przez autoryzowany serwis.

5.10. Zieleń i ukształtowanie terenu

Planowane roboty ziemne i elewacyjne nie kolidują z zielenią wysoką. Wykonawca robót zobowiązany jest do zabezpieczenia ozdobnego materiału roślinnego przy elewacjach na placu, są to płożące trzmieliny i kilka młodych tui posadzonych jako solitery.

Po wykonaniu izolacji przeciwwilgociowych należy wybrać część gruntu w podwórzu przy skrzydłach północnych, w miejscach gdzie obecnie cokoły są miejscowo przysypane, tak aby opaski ułożone były minimalnie 20 cm poniżej górnej krawędzi cokołów. W podwórzu gospodarczym niezbędna jest korekta podnóża skarpy ziemnej, projektowana opaska + pas gruntu minimum 80 cm ze spadkiem 3% od budynku.

VI. Informacje uzupełniające

6.1 Ochrona zabytków

Budynek wpisany do rejestru Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Prace budowlane prowadzić powinny ekipy budowlane mające w swoim dorobku realizacje przy zabytkach, pod stałym nadzorem konserwatorskim, zgodnie ze standardami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 22 czerwca 2017 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków.

6.2 Ochrona przeciwpożarowa

Nie projektuje się rozwiązań technicznych w zakresie ochrony przeciwpożarowej budynku. Projektowane roboty polegające na remoncie elewacji, wymianie stolarki i termoizolacji przegród w gruncie nie zmieniają w żaden sposób istniejących warunków ochrony przeciwpożarowej budynku.

6.3 Wpływ obiektu na środowisko i jego wykorzystanie oraz zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie.

Zakres i charakter inwestycji nie niesie zagrożeń dla środowiska i zdrowia użytkowników oraz sąsiednich obiektów. Obiekt nie generuje i nie będzie generował w toku prowadzonych robót budowlanych żadnych znacznych zanieczyszczeń gazowych, nie zostaną przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z dnia 5.07.2007 r.). Inwestycja nie będzie miała szkodliwego wpływu na istniejącą zieleń, powierzchnię ziemi, glebę, wody powierzchniowe i podziemne.

Prowadzone prace budowlane będą generować odpady z grupy 17 klasyfikacji odpadów (odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych, itd.) oraz pozostałości chemii budowlanej. Wykonawca robót zobowiązany jest do utylizacji wszystkich odpadów budowlanych w sposób przewidziany obowiązującymi przepisami.

6.4 Zasięg obszaru oddziaływania obiektu

Projektuje się prace remontowe, istniejący obszar oddziaływania obiektu, mieszczący się w granicach działki będącej własnością Inwestora, nie ulega zmianie.

6.5 Charakterystyka energetyczna i analiza alternatywnych źródeł energii

Przedmiotowy budynek podlega ochronie na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Na podstawie art.3, pkt. 4 Ustawy o charakterystyce energetycznej budynków z dnia 29 sierpnia 2014 (Dz.U. 2017.1498 tj. z dnia 2017.08.04), wyłączony jest z obowiązku sporządzenia świadectwa energetycznego, wobec czego sporządzenie charakterystyki w oparciu o metodologię obliczeniową określoną przepisami wykonawczymi ustawy jest bezzasadne dla objętego opracowaniem, szczerkowego zakresu usprawnień termomodernizacyjnych, polegających na częściowej wymianie stolarki i dociepleniu murów piwnicznych w gruncie. Zaprojektowane wymieniane elementy stolarki spełniają wymogi WT budynków na rok 2020, ściany piwniczne po dociepleniu w gruncie spełniać będą wymogi WT 2017.

Projekt nie obejmuje zmian w zakresie zaopatrzenia w energię i ciepło, w związku z czym analizy wykorzystania wysokoefektywnych systemów alternatywnych nie sporządza się.

Parametry przegród nieprzezroczystych budowlanych							
I. Przegrody ściany zewnętrzne							
Lp.	Nazwa przegrody	Wsp. U_c [$W/m^2 \cdot K$]		Wsp. U_c wg WT 2017 [$W/m^2 \cdot K$]		Warunek spełniony	
1	Ściana zewnętrzna w gruncie	0,23		0,23		Tak	
II. Przegrody drzwi zewnętrzne							
Lp.	Nazwa przegrody	Wsp. U_c [$W/m^2 \cdot K$]		Wsp. U_c wg WT 2017 [$W/m^2 \cdot K$]		Warunek spełniony	
2	Wymieniane drzwi zewnętrzne	1,3		1,50		Tak	
Parametry przegród przezroczystych							
III. Okna zewnętrzne							
Lp.	Nazwa przegrody	Wsp. U [$W/m^2 \cdot K$]	Wsp. g	Wsp. U wg WT 2017 [$W/m^2 \cdot K$]	Wsp. g wg WT 2017	Warunek spełniony	
						U_{max}	g
3	Okno zewnętrzne	0,9	0,75	1,1	0,75	Tak	

6.6 Wytyczne wykonawcze

Wszystkie materiały użyte do budowy muszą być dopuszczone do stosowania w budownictwie, posiadać stosowne atesty, znaki bezpieczeństwa oraz być zgodne z obowiązującymi normami.

Do hydroizolacji, termoizolacji i remontu tynków należy stosować kompletne systemowe rozwiązania wybranego producenta, wszystkie elementy każdego systemu powinny pochodzić od jednego dostawcy. Roboty wykonywać wg szczegółowych wytycznych technologicznych i kart technicznych produktów wybranego producenta. Niedopuszczalne jest stosowanie elementów składowych z różnych systemów.

Opracowanie:

arch. Agnieszka Kalicka

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA NA PLACU BUDOWY

OBIEKT: BUDYNEK NR 7 W KOMPLEKSIE ZABUDOWY AMW

KATEGORIA: KATEGORIA IX – BUDYNKI NAUKI

LOKALIZACJA: UL. INŻ. JANA ŚMIDOWICZA 69, DZIAŁKA NR 1622, OBREB 21

Projektant: arch. Agnieszka Kalicka
upr. nr PO/KK/395/2011
ul. mjr. Hubala 35/1
80-289 Gdańsk

Gdańsk, maj 2018 r.

Opis techniczny do informacji BIOZ

**dla wymiany stolarki i remontu elewacji budynku nr 7 w kompleksie Akademii Marynarki Wojennej
w Gdyni, przy ul. inż. Jana Śmidowicza 69, dz. nr 1622, obręb 21**

1.0 ZAKRES I KOLEJNOŚĆ PROWADZONYCH ROBÓT

- Wymiana stolarki okiennej i drzwiowej
- Roboty ziemne i rozbiórkowe (nawierzchni utwardzonych, studzienek)
- Wykonanie izolacji przeciwwilgociowych i termicznych ścian fundamentowych/piwnicznych
- Rekonstrukcja studzienek piwnicznych
- Wymiana elementów kanalizacji deszczowej i bednarki w gruncie
- Zasypanie wykopów i ułożenie nawierzchni przy budynku
- Remont tynków cokołowych i ściennych oraz gzymsów
- Wymiana opierzeń blacharskich i rur spustowych
- Uprzątnięcie terenu budowy

2.0 ELEMENTY ZAGOSPODAROWANIA TERENU MOGĄCE STWARZAĆ ZAGROŻENIE BEZPIECZEŃSTWA I ZDROWIA LUDZI

Przy i na elewacji budynku zlokalizowane są tablice elektryczne, wzdłuż elewacji wschodniej budynku przy dziedzińcu, przebiega podziemne przyłącze energetyczne niskiego napięcia.

3.0 PRZEWIDYWANE ZAGROŻENIA PRZY REALIZACJI PRAC BUDOWLANO- MONTAŻOWYCH

Przy organizowaniu prac należy uwzględnić specyfikę robót, podczas których istnieje zagrożenie:

- upadku z wysokości powyżej 1, 5 m
- odniesienia urazów mechanicznych
- porażenia prądem, w tym podczas robót w pobliżu czynnych urządzeń energetycznych – przyłącze

4.0 INSTRUKTAŻ PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO ROBÓT

Kierownik robót jest zobowiązany zapewnić przeszkolenie pracowników zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz rodzajem występujących robót. Ponadto pracodawca powinien, zapewnić organizację pracy i stanowisk pracy w sposób zabezpieczający pracowników przed zagrożeniami.

5.0 ŚRODKI TECHNICZNE I ORGANIZACYJNE ZAPOBIEGAJĄCE ZAGROŻENIOM

Należy uzgodnić z inwestorem obszar terenu niezbędny do prowadzenia robót oraz składowania materiałów niezbędnych do realizacji prac w sposób umożliwiający prowadzenie robót. Zorganizować drogę ewakuacyjną i miejsce ewakuacji z terenu budowy. Wydzielony teren budowy ogrodzić i oznakować tablicami ostrzegawczymi oraz zakazem wstępu osób nieupoważnionych. Zaopatrzyć pracowników w odzież roboczą i ochronną zgodnie z wymogami przepisów bhp. Prace budowlane i instalacyjne prowadzić wyłącznie pod nadzorem wykwalifikowanej kadry technicznej o odpowiednich uprawnieniach.

Podczas wykonywania robót należy przestrzegać obowiązujących przepisów bhp, a w szczególności:

- Rozporządzenie ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dn. 26.09.1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (tekst jednolity Dz.U.Nr 169, poz.1650 z 2003 r.)
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dn. 6.02.2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz.U. Nr 47, poz. 401 z 2003 r.)
- Rozporządzenie ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dn. 28.05.1996 r. w sprawie szczegółowych zasad szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U.Nr 62, poz. 285 z 1996 r.)
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dn. 30.10.2002 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy (Dz.U. Nr 191, poz. 1596, 2002 r.)
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dn. 17.09.1999 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach i instalacjach energetycznych (Dz.U. Nr 80, poz. 912, z 08.10.99 r.)
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dn. 20.09.2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych (Dz.U. Nr 118, poz. 1263, z 2001 r.)
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dn. 14.03.2000 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych (Dz.U. Nr 26, poz. 313, z 2000 r.) (zmiana Dz.U. Nr 82, poz. 930)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 01.12.1990 r. w sprawie wykazu prac wzbronionych młodocianym (Dz.U. Nr 85, poz. 500) (zmiany Dz.U. Nr 1, poz. 1, z 1992, Dz. U. Nr 105, poz. 658 z 1998 r, Dz. U. nr 127, poz. 1091 z 2002 r.)

Opracowanie:
arch. A. Kalicka